

Sygnatura akt VIII Gz 445/17

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Górnik (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Sałamaj

SO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 8 września 2017 roku, sygn. akt XI GNc 1825/16,

postanawia:

odrzucić zażalenie.

SSO Piotr Sałamaj SSO Anna Górnik SSO Patrycja Baranowska

UZASADNIENIE

Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 55965 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot wskazanych w pozwie wraz kosztami procesu.

W dniu 21 września 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Pozwana wniosła zarzuty od powyższego nakazu wraz z wnioskiem o zwolnienie jej od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia 28 października 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem z dnia 23 stycznia 2017 r. oddalił zażalenie pozwanej na powyższe postanowienie.

Przewodniczący wezwał pozwaną do uiszczenia opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty, a pozwana w dniu 3 kwietnia 2017 r. ponownie wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych. Powyższy wniosek został oddalony przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2017 r. Pozwana została wezwana do uiszczenia opłaty od zarzutów. W dniu 26 maja 2017 r. pozwana po raz kolejny wniosła o zwolnienie jej z obowiązku ponoszenia opłat sądowych.

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w punkcie 1. odrzucił na podstawie art. 107 § 2 ustawy o kosztach sądowych wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych jako złożony ponownie bez wykazania zmiany sytuacji finansowej, w punkcie 2. sentencji odrzucił zarzuty pozwanej od nakazu zapłaty.

Pozwana zaskarżyła powyższe postanowienie w całości pismem z dnia 28 czerwca 2017 roku składając wraz z nim wniosek o zwolnienie od kosztów. Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie odrzucił wniosek pozwanej z dnia 28 czerwca 2017 r. o zwolnienie od kosztów sądowych.

Zarządzeniem z dnia 25 sierpnia 2017 r. Przewodniczący wezwał pozwaną jednocześnie do uiszczenia opłaty od zarzutów w kwocie 560 zł w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. Zażaleniem z dnia 4 września 2017 r. pozwana zaskarżyła w postanowienie z dnia 22 sierpnia 2017 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o zwolnienie od kosztów.

Postanowieniem z dnia 8 września 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie odrzucił wniosek pozwanej z dnia 4 września 2017 r. o zwolnienie od kosztów sądowych, odrzucił zażalenie pozwanej z 4 września 2017 roku na postanowienie z 22 sierpnia 2017 roku i odrzucił zażalenie pozwanej z 28 czerwca 2017 roku na postanowienie z 13 czerwca 2017 roku. W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z 22 sierpnia 2017 r. r. Sąd odrzucił wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów, uznając, że był to ponowny wniosek oparty na tych samych okolicznościach. Pozwana złożyła na to postanowienie zażalenie. Art. 107 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stanowi, że w razie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych strona nie może ponownie domagać się zwolnienia powołując się na te same okoliczności, które stanowiły uzasadnienie oddalonego wniosku. Stosownie do ustępu 2 ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, podlega odrzuceniu. Na odrzucenie wniosku nie przysługuje zażalenie.

Jednocześnie z odrzuceniem wniosku o zwolnienie pozwana została wezwana do uiszczenia opłaty od zażalenia z 28 czerwca 2017 r. na postanowienie z 13 czerwca 2017 r. (w zakresie odrzucenia zarzutów), w kwocie 560 zł, w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Strona pozwana złożyła w odpowiedzi ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów.

Zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisane terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Zażaleniem z dnia 20 września 2017 roku pozwana zaskarżyła postanowienie z dnia 8 września 2017 roku w całości domagając się uchylecia decyzji Sądu i zwolnienie pozwanej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości. W uzasadnieniu podała, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych, zwolnienie jej od kosztów umożliwi zaś podjęcie merytorycznej obrony w procesie i nie doprowadzi do odrzucenia złożonych zarzutów. Postanowieniem z dnia 25 września 2017 roku Sąd Rejonowy odrzucił ponowny wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów i wezwał do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 560 złotych w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. Pozwana nie uiszczyła opłaty od zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenia strony pozwanej podlegały odrzuceniu.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 373 k.p.c. przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o postępowaniu apelacyjnym (art. 397 § 2 k.p.c.) Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie, jeżeli ulegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych wskazać należy przede wszystkim, iż regulacje zawarte w powołanym art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., nie pozostawiają wątpliwości, iż merytoryczne rozpoznanie złożonego przez

skarżącego środka odwoławczego aktualizuje się dopiero po uprzednim ustaleniu, iż został on wniesiony w sposób skuteczny i jest dopuszczany.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zażalenia pozwanej z dnia 20 września 2017 r. na punkt 1. postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 8 września 2017 r. znaczyć należy, że postanowieniem tym sąd odrzucił wniosek pozwanej z dnia 17 października 2016 r. o zwolnienie od kosztów sądowych.

Zgodnie z art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 623 z późn zm.), na który powołał się Sąd Rejonowy dokonując zaskarżanego rozstrzygnięcia, ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, podlega odrzuceniu. Postanowienie o odrzuceniu ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów, oparte na tych samych okolicznościach, nie podlega zaś zaskarżeniu, a jego kontrola instancyjna może odbyć się jedynie w trybie art. 380 k.p.c. Na odrzucenie wniosku nie przysługuje więc zażalenie (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009 roku, IV CZ 64/09; podobnie też A. Daczyński, Komentarz do ustawy o kosztach sądowych w postępowaniu cywilnym [w:] J. Ignaczewski (red.), Koszty postępowań sądowych. Komentarz. Warszawa 2008, wyd.1).

Z uwagi na niedopuszczalności zażalenia na punkt 1. postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 8 września 2017 r. , należało zażalenie w tym zakresie odrzucić.

Pozwana zaskarżyła nadto punkt 2 i 3 postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie, w którym to Sąd odrzucił zażalenia pozwanej z 4 września 2017 roku i 28 czerwca 2017 roku. W zażaleniu pozwana ponownie wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych i wniosek ten Sąd Rejonowy odrzucił postanowieniem z dnia 25 września 2017 roku wzywając jednocześnie do uiszczenia opłaty od zażalenia z 8 września 2017 roku. Opłaty tej pozwana nie uiściła składając ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów. Wskazać należy ponownie na treść art. 112 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Przepis ten wskazuje, iż ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma. Tym samym Sąd Okręgowy uznał, iż pozwany nie uiścił w terminie opłaty od zażalenia. Zgodnie z treścią art. 370 kpc w zw. z art. 397§2 kpc Sąd odrzuca zażalenie nieopłacone w terminie. Zgodnie z dyspozycją cytowanego już przepisu art. 373 k.p.c. przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o postępowaniu apelacyjnym (art. 397 § 2 k.p.c.) Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie, jeżeli ulegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Mając powyższe na uwadze także zażalenie na punkt 2 i 3 postanowienia z 8 września 2017 roku należało odrzucić.

SSO Piotr Sałamaj SSO Anna Górnik SSO Patrycja Baranowska

(...):

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)